

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

ЗАТВЕРДЖУЮ
Ректор


Сергій ОКОВИТИЙ
«___» _____ 2023 р.



ПОГОДЖЕНО

В.о. проректора з науково-
педагогічної роботи


Наталія ГУК
«___» _____ 2023 р

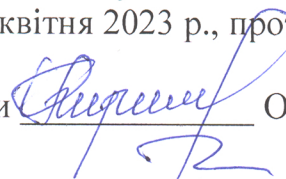
ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ІСПИТУ

для вступу на навчання за освітнім рівнем магістра
на основі освітнього ступеня бакалавра (освітньо-кваліфікаційного рівня
спеціаліста)

за спеціальністю 061 Журналістика
ОП «Медіакомунікації»

Розглянуто на засіданні вченої ради факультету систем і засобів масової
комунікації

від «21» квітня 2023 р., протокол № 8

Голова вченої ради  Оксана КИРИЛОВА

ДНІПРО
2023

Укладачі програми :

1. Хотюн Л., в.о. зав. кафедри масової та міжнародної комунікації,
2. Бахметьєва А., доцентка кафедри масової та міжнародної комунікації;
3. Бучарська І., доцентка кафедри масової та міжнародної комунікації;
4. Темченко Л., доцентка кафедри масової та міжнародної комунікації;
5. Мироненко В., в.о.зав. кафедри реклами та зв'язків з громадськістю.

Програма ухвалена на засіданні кафедри масової та міжнародної комунікації
від «18» квітня 2023 р., протокол № 9

Завідувач кафедри  (Людмила ХОТЮН)

та на засіданні науково-методичної ради факультету систем і засобів масової
комунікації від «19» квітня 2023 р., протокол № 7

Голова  (Алла МИХАЙЛОВА)

1. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Фаховий іспит (ФІ) передбачає перевірку здатності вступника до опанування освітньої програми другого (магістерського) рівня вищої освіти на основі здобутих раніше компетентностей.

Результати ФІ зараховуються для конкурсного відбору осіб, які на основі ступеня бакалавра (освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста) вступають на навчання для здобуття ступеня магістра.

Програма фахового іспиту для вступу на навчання за освітнім рівнем магістра за спеціальністю 061 Журналістика (Освітня програма – «Медіакомунікації») містить питання з таких навчальних дисциплін професійної підготовки бакалавра:

1. Теорія та історія журналістики;
2. Теорія та історія соціальних комунікацій;
3. Прикладні соціально-комунікаційні технології;
4. Медіасистеми та сучасні медіаорганізації;
5. Теорія та історія реклами та зв'язків з громадськістю.

2. ПЕРЕЛІК ТЕМ ДИСЦИПЛІН, З ЯКИХ ОЦІНЮЄТЬСЯ ВСТУПНИК

Навчальна дисципліна №1 «Теорія та історія журналістики»

1. Основи журналістики
2. Текстознавство
3. Історія української журналістики
4. Основи аудіовізуальних ЗМІ

Навчальна дисципліна №2 «Теорія та історія соціальних комунікацій»

1. Методологічні основи теорії комунікації
2. Види і форми комунікації
3. Рівні комунікації
4. Масові комунікації

Навчальна дисципліна №3 «Прикладні соціально-комунікаційні технології»

1. Поняття «комунікаційна технологія». Ознаки технології.
2. Комунікативна діяльність та її складові.
3. Типи комунікації.
4. ПР-діяльність у масових інформаційних процесах.

Навчальна дисципліна №4 «Медіасистеми та сучасні медіаорганізації»

1. Суспільна комунікація за демократії від «чотирьох теорій» до «трьох моделей».

2. Три моделі сучасних медіасистем та параметри їх виокремлення.
3. Роль порівняльного аналізу у виділенні моделей медіасистем.
4. Відображення національних, історичних, соціальних та культурних особливостей у медіасистемах.

Навчальна дисципліна №5 «Теорія та історія реклами та зв'язків з громадськістю»

1. Формування і розвиток суспільних комунікацій як «зв'язків з громадськістю» від античності до Відродження.
2. Формування та розвиток рекламної комунікації і ПР від Нового часу до ХХ ст.
3. Формування та розвиток рекламної комунікації і ПР сучасності.
4. Теоретичні аспекти реклами та зв'язків з громадськістю.

3. ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

До навчальної дисципліни № 1 «Теорія та історія журналістики»

1. Вайшенберг З. Новинна журналістика. Київ : Академія Української Преси; Центр вільної преси, 2004.
2. Вальтер фон Ла Рош. Вступ до практичної журналістики. Київ : Академія Української Преси, 2005.
3. Михайлин І.Л. Основи журналістики : підручник / вид. 2-е доп. і поліпш. Київ : Центр навчальної літератури, 2019, 496 с.
4. Приступенко Т. Теорія журналістики: Етичні та правові засади діяльності ЗМІ : навч. посіб. Київ : Інститут журналістики, 2004. 375 с.
5. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів / Д. І. Ганич, І. С. Олійник. К.: Вища школа, 1985. 360 с.
6. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: [підручник] / В. Й. Здоровега. – [вид. 2-е, перероб., допов.]. Львів: ПАІС, 2004. 268 с.
7. Коптілов В. Теорія і практика перекладу: [навч. посіб.] / Віктор Коптілов. К.: Юніверс, 2002. 280 с.
8. Кочан І. М. Лінгвістичний аналіз тексту: [навч. посіб.] / І. М. Кочан. [2-е вид., переробл. і допов.]. К.: Знання, 2008. 423 с.
9. Методика проведення лінгвістичного аналізу тексту / І. І. Ковалик, Л. І. Мацько, М. Я. Плющ. К., 1984. – 120 с.
10. Нариси про текст. Теоретичні питання комунікації і тексту / В. В. Різун, А. І. Мамалига, М. Д. Феллер. – К.: РВЦ «Київський університет», 1998. – 336 с.
11. Пономарів О. Д. Стилїстика сучасної української мови: [підручник] / Олександр Пономарів. [3-тє вид., перероб. та доп.]. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – 248 с.
12. Владимиров В. М. Історія української журналістики (1917–1997 роки) : Навч. посіб. Луганськ : Вид-во Східноукр. держ. ун-ту, 1998. 164 с.

13. Георгієвська В. В., Сидоренко Н. М. Історія української журналістики : становлення та розвиток рекламно-довідкової преси на території Східної України (XIX – поч. XX ст.) : навч. посіб. Київ : АДЕФ-Україна, 2010. 224 с.
14. Шубенко Н. О. Аудіовізуальний медіатекст: специфіка, структура, властивості // Культура і сучасність : альманах. Київ : Міленіум, 2012. № 1. 145–149.
15. Женченко М. Цифрові трансформації видавничої галузі. Київ : Жнець, 2019. 440 с.

Навчальна дисципліна №2 «Теорія та історія соціальних комунікацій»

1. Мак-Квейл Теорія масової комунікації = MassCommunicationTheory / Деніс Мак-Квейл ; переклали з англ. : О. Возьна, Г. Сташків ; [наук. ред. Н. Габор; ред. М. Прихода]. – 4-те вид. – Львів : Літопис, 2010. – 538 с.
2. Семенюк О.А. Основи теорії мовної комунікації : навчальний посібник / О. А. Семенюк, В. Ю. Паращук. – Київ : Академія, 2010. – 240с.
3. Терин В. П. Массовая коммуникация. М., 2000.
4. Різун В. В. Природа й структура комунікативного процесу. Режим доступу: <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1005>
5. Телекритика. Вся правда про медіа [Електронний ресурс] [сайт]. Режим доступу : <http://www.telekritika.ua/>
6. Крос К. Політичні комунікації та новинні засоби масової інформації у демократичних країнах: конкуруючі підходи: [моногр.]. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.soe.kiev.ua> 108
7. Джеймс, Лалл. Мас-медіа, комунікація, культура. Глобальний підхід. – К.: “Вид-во “К.І.С”, 2002.
8. Квіт С. Масові комунікації: Підручник. – К.: Вид. Дім “Києво-Могилян-ська академія”, 2008.
9. Корнев М. Н., Фомічова В. М. Психологія масової поведінки / Ін-т післядипломної освіти.

До навчальної дисципліни №3 «Прикладні соціально-комунікаційні технології»

1. Бебик В.М. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка паблікрилейшнз: монографія. Київ: МАУП, 2005. 438 с.
2. Бойко А. Д. Політичне маніпулювання : навч. посіб. Київ: Академвидав, 2010. 432 с.
3. Бутиріна М. В. Стереотипи масової свідомості: особливості формування та функціонування у медіасередовищі. Дніпропетровськ: Слово, 2009. 368 с.
4. Дерев'янко О. Г., Ковтун Т.В. Медіарилейшнз : ефективність взаємодії PR та ЗМІ. *Інформаційне суспільство*. 2015. Вип. 22. С. 21–27. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/is_2015_22_6.4.

5. Зражевська Н. І. Комунікаційні технології: лекції. Черкаси: Брама-Україна, 2010. 224 с.
6. Кіслов Д.В. Політична безпека масових комунікацій: монографія. Київ: «М.П. Леся», 2010. 208 с.
7. Коновець О. Масова комунікацій: теорії моделі, технології. К. 2009.
8. Королько В.Г., Некрасова О.В. Зв'язки з громадськістю. Наукові основи, методика, практика. Підручник, 3-тє вид. доп. і перероб. Київ: «Києво-Могилянська академія», 2009. 831 с.

До навчальної дисципліни № 4 «Медіасистеми та сучасні медіаорганізації»

1. Коваленко О. М., Вінічук І. М., Заєць Н. М. Інформаційні технології як системоутворюючий чинник розвитку інформаційного суспільства // Економіка і менеджмент культури. Київ, 2016. № 2. С. 38–47.
2. Сіберт Ф., Шрамм У., Петерсон Т. Чотири теорії преси. Київ: Університетська книга, 2014
3. ComparingMediaSystemsBeyondtheWesternWorld / Ed. byDaniel C. HallinandPaoloManchini. Cambridge, 2012.
4. RodneyBenson. 2004. “LafinduMonde: TraditionandChangeintheFrenchPress.” FrenchPolitics, Culture&Society, 22(1): 108-126.
5. JesperStrömbäckandDaniela V. Dimitrova. 2006. “PoliticalandMediaSystemsMatter: A ComparisonofElectionNewsCoverageinSwedenandtheUnitedStates.” Press/Politics, 11(4): 131–147

До навчальної дисципліни №5 «Теорія та історія реклами та зв'язків з громадськістю»

1. Формування і розвиток суспільних комунікацій як «зв'язків з громадськістю» від античності до Відродження.
1. Березенко В.В. Теорія та історія зв'язків з громадськістю: Навч-метод. посібник для здобувачів вищої освіти магістра спеціальності «Журналістика» освітньої програми «Зв'язки з громадськістю». Запоріжжя: ЗНУ, 2017. 107 с
2. Березенко В.В. PR в Україні: наукове осмислення феномену: Монографія. Київ: Академія Української Преси, Центр Вільної Преси, 2013. 360 с.
3. Воронько-Невіднича Т. В., Калюжна Ю. П., Хурдей В. Д. Реклама і рекламна діяльність : навч. посіб. Полтава, РВВ ПДАА, 2018. 230 с.
4. Грушевська Ю.І. Теорія та історія реклами. Навчальний посібник. Одеса: Фенікс, 2019. 127 с.
5. Королько В.Г., НекрасоваО.В. Зв'язки з громадськістю. Наукові основи, методика, практика. Підручник, 3-тє вид. доп. і перероб. Київ: «Києво-Могилянська академія», 2009. 831 с.
6. Обласова О.І. Посібник до вивчення дисципліни «Історія реклами». Дніпро, 2015.

7. Основи реклами і зв'язків із громадськістю: підручник / за заг. ред. В.Ф. Іванова, В.В. Різуна. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2011. 431 с.
8. Подоляка Н.С. Історія реклами: конспект лекцій. Суми: Сумський державний університет, 2015. 193 с.

4. СТАНДАРТНА СТРУКТУРА ВАРІАНТУ ФІ

Кожний варіант фахового вступного випробування містить 40 тестових завдань, зміст яких стає відомим вступнику лише при отриманні варіанту випробування. Всі питання складені у формі обрання однієї вірної відповіді з чотирьох запропонованих, проти якої вступник має зробити відповідну позначку.

Оцінка за відповідь на кожне питання варіанту ФІ може набувати одного з двох значень:

максимального значення 2,5 балів у випадку вірної відповіді,
мінімального значення 0 балів у випадку невірної відповіді.

Розподіл питань у кожному варіанті:

- за формою завдань

Форма завдання	Кількість одиниць у варіанті	Кількість балів за одне завдання	Максимальна кількість балів, яка може бути набрана за весь іспит
Питання на обрання вірної відповіді	40	2,5	40 x 2,5=100

- за темами навчальних дисциплін

База містить 5 дисциплін, в кожній дисципліні 4 різних блоки, обирається по два завдання з блоку, всього одиниць у варіанті 40.

Для забезпечення оголошеної структури екзаменаційного білета і належної варіативності при його формуванні склад та об'єм бази тестових завдань повинен бути таким

Дисципліни	Кількість блоків	Кількість завдань в одному блоці	Всього завдань з дисципліни
Дисципліна №1	4	25	100
Дисципліна №2	4	25	100
Дисципліна №3	4	25	100
Дисципліна №4	4	25	100
Дисципліна №5	4	25	100
Кількість завдань			500